ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଚଉରାଶିତମ୍ଭ

ସବ୍ବାଥ ଓ ଅବତାରଧାରଣ: ମିଲରାଇଟ ସୀଲିଙ୍ଗ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୂଳଶିଳାସମୂହ

Jeff Pippenger

2024-04-14

ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ମିଲ୍ଲରାଇଟ ପୀଢୀ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା 1856 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। 1856 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଓଦିକିଆର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ସମୟ-ଅବଧିର ଏକ ଅନ୍ତିମ କାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ସମୟ-ଅବଧିକୁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡ କେବଳ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଚିତ୍ରିତ ହୋଇନାହିଁ, ବରଂ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିଥିବା ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ପାନିୟୁମର ଭୌଗୋଳିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଯାହା କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପି ମଧ୍ୟ ଅଟେ। କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପିକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ୍ରୁଶ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଷୋଳଶ ପଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ରେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଏକ ବିଶେଷ ଆଲୋକରେ ବିଶ୍ରାମବାରର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ପରେ, ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶେଷରେ, ସେ "ସାତ କାଳ" ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଏବଂ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ବିଶ୍ରାମବାରର ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଟେ। ଏହା ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ରାମବାର ଆଜ୍ଞା, ଯାହା ମଣିଷମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ରାମବାର ଆଜ୍ଞା ସହ ସରାସରି ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ। ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବର୍ଷର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ—ଉଭୟ—୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅନ୍ତିମ ଅବଧି, 1856 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସବ୍ବାଥ୍‌ବିଷୟରେ ଅଧିକ ବଡ଼ ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା, ଯାହାକି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଓ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭରେ ଏକ ବିଶେଷ ଆଲୋକରେ ରଖାଯାଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ୍‌ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ତେରହରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପୂରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଙ୍କିତ କରାଯାଏ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ଦୁଇଟି ଲାଠି ଏକତ୍ର ଯୋଡ଼ାଯାଏ। ଏହି ଦୁଇଟି ଲାଠିର ଯୋଗ ମାନବତା ସହିତ ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ଯେ ଉପଦେଶ ଏକ ବିଶେଷ ଆଲୋକରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଏ, ସେହା ଅବତାରର ଉପଦେଶ ଅଟେ।

ଏହି କାରଣରେ, ଯେତେବେଳେ ପେତ୍ର କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କଲେ, ସେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବରେ, ନିଜର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ—ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଏ ନିଜ ଉପରେ ମାନବ ଦେହ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେଲେ।

> "ଯେପରି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଲେ, ସେମାନେ ଦେବତ୍ୱ ସହିତ ସଙ୍ଗତିରେ ଆଣି ଦିଆଗଲେ, ଏବଂ ସେହି ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିଖିଲେ, ଯିଏ ପୃଥିବୀରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଜ୍ଞାନ ବାସ କରୁଥିଲା, ଯାହାକୁ କୌଣସି ମଣିଷ, ଦୈବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା, ବୁଝିପାରିବ ନଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଜଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ରାଜାମାନେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଏବଂ ଧର୍ମୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିଥିଲେ। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଭରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରୂପରେଖାମାନଙ୍କୁ ପୁଣିପୁଣି ପଢ଼ିଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ କେତେ ମ୍ଳାନ ଭାବରେ ବୁଝିଥିଲେ! ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା ସେହି ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସେମାନେ କେତେ ଧୀର ଥିଲେ! ସେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ

ମଣିଷରୂପେ ଚାଲିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ର ନମ୍ର ତାର ଅବସ୍ଥା ରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ର ଅବତାରର ରହସ୍ୟ , ତାଙ୍କ ସ୍ୱ ଭାବର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚରିତ୍ର କୁ ବୁଝିପାରିନଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଆବୃତ ରହିଥିଲା, ଯାହାର କାରଣରୁ ସେମାନେ ମାନବତାରେ ଦୈବତ୍ୱ କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଲୋକିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ପୁଣିଥରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ର ପାଦପଦ୍ମରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ କେତେ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କଲେ!" The Desire of Ages, 507.

୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ-କାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ-କାଳ ଅବଧିରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିବା ଅନେକ ସତ୍ୟମଧ୍ୟରୁ ସବ୍ବାଥକୁ ବିଶେଷ ସତ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରମୁଖ କରାଯାଇଲା। ସେହି ଅବଧି ସପ୍ତମ ତୁରୀର ଧ୍ୱନିକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରେ କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱରର ଦିନମାନଙ୍କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁରୀ ବାଜାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ସେବକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:7।

ସପ୍ତମ ଦୂତ ତୃତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, କାରଣ ମୋହରଲଗାଇବା ସେହି ଇତିହାସରେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମର ଯୁଦ୍ଧକ୍ରିୟା ସକ୍ରିୟ ଥାଏ। ଯଦି 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧିରେ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତା, ତେବେ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ରେ ସଂଯତ ରଖାଯାଇଥିବା ଇସ୍ଲାମ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାନ୍ତା।

"1844 ମସିହାର ମହାନିରାଶା ପରେ ଯଦି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖିଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଏକତାବଦ୍ଧ ଭାବେ ଦେବଙ୍କ ଉଦ୍ଘାଟିତ ପ୍ରଭିଡେନ୍ସରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ତାହାକୁ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଦେବଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଦେଖିଥାନ୍ତେ; ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରୟାସସହ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ; କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହାର ପୂର୍ବରୁହିଁ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ଦେବା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିଯାଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ନିରାଶା ପରେ ଯେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟ ଆସିଲା, ସେହି ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ.... ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲା। ଯଦି ସମଗ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟ ଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଏକତାବଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମର ଇତିହାସ କେତେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା!" Evangelism, 695.

୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ସପ୍ତମ ତୁରୀ ଧ୍ୱନିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ଯୁବିଲୀର ତୁରୀ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱନିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା।

ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ବର୍ଷମାନଙ୍କର ସାତଟି ସବ୍ବାଥ ଗଣନା କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାତଥର ସାତ ବର୍ଷ; ଏବଂ ସେହି ସାତଟି ସବ୍ବାଥ ବର୍ଷର ସମୁଦାୟ ସମୟ ତୁମ ପାଇଁ ଊଣଚାଳିଶ ବର୍ଷ ହେବ। ତାହାପରେ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ, ତୁମେ ଯୁବିଲୀର ତୁରୀଧ୍ୱନି କରାଇବ; ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ତୁରୀଧ୍ୱନି କରାଇବ। ଏବଂ ତୁମେ ପଚାଶତମ ବର୍ଷକୁ ପବିତ୍ର କରିବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ତାହାର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣା କରିବ; ସେହି ବର୍ଷ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁବିଲୀ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଫେରିଯିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ପରିବାରକୁ ଫେରିଯିବ। ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ 25:8–10।

ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୋହରଲାଗିବାର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ତୁରୀ ରହେ ଯାହା ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଯୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ତୁରୀ ରହେ ଯାହା ପାପର ଦାସ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରେ। ଗୋଟିଏ ତୁରୀ ବାହ୍ୟ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସେହି ଶେଷ-ଦିନର ମୁକ୍ତିଜନଙ୍କ ର ଆନ୍ତରିକ ଅନୁଭବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେମାନଙ୍କ ର ଦାସତ୍ୱ ହ୍ରାସ ପାଏ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ର ମାନବତା ତାଙ୍କ ର ଦେବତ୍ୱ ସହିତ ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ। ଲାଇନ୍ ଉପରେ ଲାଇନ୍, ସେଇ ଦୁଇ ତୁରୀ ଏକେ ତୁରୀ, କାରଣ ଜୁବିଲିର ତୁରୀ କେବଳ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ମାତ୍ର ଫୁଙ୍କାଯାଏ,

ଏବଂ ପ୍ର ାୟଶ୍ଚ ିତ୍ତ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ହାୟର ସପ୍ତ ମ ତୁରୀ ଧ୍ୱ ନିତ ହୁଏ। ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋ ାଳନରେ ଯେ ଶିକ୍ଷ ା ଉଭୟ ତୁରୀକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେହିଥିଲା ବିଶ୍ର ାମବାରର ଆଲୋକ। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ ଆଲୋକ ଉଭୟ ତୁରୀକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହା ହେଉଛି ଅବତାରତ୍ୱ ର ଶିକ୍ଷ ା। ଲାଇନ୍ ଉପରେ ଲାଇନ୍, ବିଶ୍ର ାମବାର ଏବଂ ଅବତାରତ୍ୱ ର ଶିକ୍ଷ ା ଏକେ ଶିକ୍ଷ ା।

ପିତରଙ୍କର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ମସୀହଙ୍କୁ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ, ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ମସୀହ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର। ମସୀହ ହେଉଛନ୍ତି ସବ୍ୱଥ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା।

> "ପୌଲ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କେବେମଧ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିନଥିଲେ। ନିଶ୍ଚୟ ସେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ମେସିହା, ସମସ୍ତ ଲୋକମଣ୍ଡଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ସମସ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦର ଦାତା, କେବଳ ଜଣେ ମଣିଷରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ।" Sketches from the Life of Paul, 256.

ସବ୍ବାଥ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଏ, ଏବଂ ସେହି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ହେଲେ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତର ପରିଚିହ୍ନତ କରିଥିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତର ପରିଚିହ୍ନତ କରିଥିଲେ, ସେହିଜଣେ ମାନବ ଦେହ ସହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବତାରତ୍ୱଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିଜୟୀ ହେବାର ଶକ୍ତି ଆଣିଦେଲେ। ସେ ମନୁଷ୍ୟରୂପେ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଲେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧରେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ। ସେ ମାନବ ସ୍ୱଭାବର ଦାୟିତ୍ୱ ନିଜ ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେଣୁ ସେ ପ୍ରମାଣିତ ଓ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ। ତାଙ୍କର ମାନବତାରେ ସେ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱଭାବର ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଅବତାରଗ୍ରହଣରେ ସେ ଏକ ନୂତନ ଅର୍ଥରେ ଈଶ୍ୱରପୁତ୍ର ବୋଲି ଉପାଧି ଲାଭ କଲେ। ଦୂତ ମରିୟମଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କର ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଆବୃତ କରିବ; ତେଣୁ ମଧ ତୁମରୁ ଯେ ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମିବେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବେ' (ଲୂକ 1:35)। ଏକ ମାନବଙ୍କ ପୁତ୍ର ହୋଇଥାଇ ସେ ଏକ ନୂତନ ଅର୍ଥରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେଲେ। ଏହିପରି ସେ ଆମର ଜଗତରେ ଦାଁଡିଥିଲେ—ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତଥାପି ଜନ୍ମଦ୍ୱାରା ମାନବଜାତି ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ।" Selected Messages, book 1, 226.

କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ, ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱିଗୁଣ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିବା ସବ୍ବାଥର ଶିକ୍ଷା, ସହିତ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଅବତାରର ଶିକ୍ଷାକୁ। ଏହି ଦ୍ୱିଗୁଣ ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ, ଯେପରି October 22, 1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୁଇଟି ସ୍ୱରର ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଳେ।

ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ରେଖାରେ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋରେ ଥିବା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାରେ, ଏହି ଅବଧିର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷା ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ମୂର୍ଖ କନ୍ୟାମାନେ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଯେପରି 1856 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ July 2023 ରୁ ସିଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ କନ୍ୟାମାନେ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ପରୀକ୍ଷାର ସେହି ଶେଷ ଅବଧି ଏହି ଅବଧିର ଆରମ୍ଭକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ। ସେହି ଏକେଇ ଦୂତ, ଯିଏ September 11, 2001 ରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, 2023 ରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ମୀଖାଏଲ୍‌ରୂପେ ଆସିଥିଲେ—କେହି ନିତ୍ୟଜୀବନ ପାଇଁ ଏବଂ କେହି ନିତ୍ୟମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ। ସେ ଆସିଲେ ବେଳେ, ସେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଭିତ୍ତିମୂଳମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ। କେହି ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, କେହି ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକରେ ଚାଲନ୍ତି। କେହି ତୁରୀର ଧ୍ୱନିକୁ ଶୁଣନ୍ତି, କେହି ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି।

> ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ପଥମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୁଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାର, ଯେଉଁଠାରେ ଭଲ ପଥ ଅଛି, ଏବଂ ସେହିଥିରେ ଚାଲ; ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ସେହିଥିରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ। ଆହୁରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, ତୁରୀର ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 6:16, 17.

ପାହାରାଦାରମାନେ ଯେ ତୂରୀ ବାଜାନ୍ତି, ସେହି ତୂରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱିଗୁଣ ଅଟେ। ଏହା ଇସ୍ଲାମର ସପ୍ତମ ତୂରୀ ଏବଂ ମୁକ୍ତିର ଯୁବିଲୀ ତୂରୀ। ଏହା ଦିବ୍ୟତା ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଅବତାରର ରହସ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯାହା ଏମିତି ଏକ ଚରିତ୍ର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଯାହା ହେଉଛି ସବ୍ବାଥ। ସେହି ବାର୍ତ୍ତା, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ଶେଷ ମୋହରଲଗାଇବାର ଅବଧି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରିସ୍ଥିତିମାନ, ଯାହା July 2023ରେ, 2001 ପରେ ବାଇଶ ବର୍ଷରେ, ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ, ଏବଂ ମଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ଷୋଳରେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସନ୍ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ସମସ୍ତ କୁମାରୀ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ। ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଲାଜାର ଶୋଇଅଛନ୍ତି।

> ସେ ଏହି କଥାମାନେ କହିଲେ; ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମର ବନ୍ଧୁ ଲାଜର ଘୁମାଉଛି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାଉଛି, ଯେଣେକି ତାକୁ ଘୁମରୁ ଜଗାଇବି। ତେବେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ସେ ଘୁମାଉଛି, ତେବେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ; ତଥାପି ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି। ତେବେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କହିଲେ, ଲାଜର ମରିଯାଇଛି। ଯୋହନ 11:10–14।

ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶେଷରେ ଦାନିଏଲ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଥିଲେ।

> ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଏକାକୀ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏକ ମହା କମ୍ପନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ଲୁଚିବା ପାଇଁ ପଳାଇଗଲେ। ତେଣୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ରହିଗଲି, ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି, ଓ ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ମୋର ରୂପଶୋଭା ମୋ ଭିତରେ ବିକୃତିରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିପାରିଲି ନାହିଁ। ତଥାପି ମୁଁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୁହଁ ନିଚୁ କରି ଭୂମି ପ୍ରତି ମୁହଁ କରି ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଲି। ଦାନିଏଲ 10:7–୨.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କର ମୃତ ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିଲା। ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ନିଦ୍ରାର ବିଳମ୍ବକାଳ ଆଣାଗଲା। ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପତାକା ଓ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରୂପେ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ସେହି ଦୂତ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କଲେ, ଯେପରି ଦୂତମାନେ ଅବତରଣ କଲେ ସଦା କରିଆସନ୍ତି।

ସେ ଯେ ସତ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିଲେ, ସେହିଥିଲା ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ। ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ ଛିତରିଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଇତିହାସରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆସିପହଞ୍ଚିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଛିତରିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ଥିଲେ। ତାପରେ ବିଳମ୍ବର ସମୟର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂତମାନେ, କିମ୍ବା ଅନେକ ବାର୍ତ୍ତା, ପଠାଯାଇଥିଲା।

> "ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସମୀପରେ, ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ମହାନ ଆଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲି। ସେହି ଆଲୋକର କିରଣଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଦୂତମାନଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ସେମାନେ ଡାକୁଥିଲେ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ!'"

> "ଏହିଏ ସେହି ମଧ ରାତ୍ର ୀର ଆଉ ର୍ଧ୍ୱ ନି ଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱ ି ତୀୟ ଦୂତର ବାଉ ର୍ାକୁ ଶକ୍ତ ି ପ୍ର ଦାନ କରିବାକୁ ଥିଲା। ସ୍ୱ ର୍ଗରୁ ଦୂତମାନେ ପଠାଯାଇଥିଲେ, ଯେଣିକି ସେମାନେ ନିରୁତ୍ସ ାହ ସନ୍ତ ମାନଙ୍କ ୁ ଜାଗ୍ରୁତ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମହାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁ ତ କରିବେ। ସର୍ବାଧିକ ପ୍ର ତିଭାଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଏହି ବାଉ ର୍ାକୁ ପ୍ର ଥମେ

> ଗ୍ର ହଣ କରିଥିବା ନଥିଲେ। ଦୂତମାନେ ନମ୍ର , ନିବେଦିତ ଜନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆର୍ତ୍ତ ନାଦ ଉଚ୍ଚ ାରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେ ରିତ କରିଥିଲେ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ ାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ!' ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଆର୍ତ୍ତ ଧ୍ୱ ନିର ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟ ସ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତା କଲେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ଶକ୍ତି ରେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତ ାକୁ ଘୋଷଣା କରି, ନିରୁତ୍ସ ାହିତ ନିଜ ଭ୍ର ାତାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିଥିଲେ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଜ୍ଞ ାନ ଓ ଶିକ୍ଷ ାରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶକ୍ତି ରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ସେହି ସନ୍ତ ମାନେ, ଯେମାନେ ଏହି ଆର୍ତ୍ତ ଧ୍ୱ ନି ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହାକୁ ପ୍ର ତିରୋଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସର୍ବାଧିକ ଆତ୍ମି କ ଲୋକମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତ ାକୁ ପ୍ର ଥମେ ଗ୍ର ହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ଅଗ୍ର ଣୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବାରେ ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଆର୍ତ୍ତ ଧ୍ୱ ନିକୁ ଅଧିକ ପ୍ର ବଳ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, "ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ ାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ!'"
>
> "ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଉଚ୍ଚାରଣ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଗଳିଯିବାକୁ ବାଧ କଲା। ଏହା ନଗରରୁ ନଗରକୁ, ଏବଂ ଗ୍ରାମରୁ ଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜନମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଗୃତ ହୋଇନଥିଲେ। ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁ ବୃହତ୍ ସମୂହ ଜୀବନ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟଧାରୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହି ପତିତ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନି ଦ୍ୱାରା ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ସନ୍ଦେଶ ହୃଦୟ-ଅନ୍ୱେଷଣକାରୀ ଥିଲା, ଯାହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ଅନୁଭବ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରୁଥିଲା। ସେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ।" Early Writings, 238.

ଉପମାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ କେବେ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି କି ନାହିଁ। ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି, ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ। ଏହି ଉପମା ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସାମୁଏଲ ସ୍ନୋଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ନୋ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ତାହା ସେ ସମୟଖଣ୍ଡର ମିଲେରାଇଟ୍ ପ୍ରକାଶନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ ତାଙ୍କ ଲେଖାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଭାବରେ କ୍ରମେ ବିକଶିତ ହୋଇଥିଲା। ପରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର ସଭାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଯାହା 1844 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 12 ତାରିଖରୁ 17 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଅବଧି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଯାହା ଶେଷରେ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକମାନେ ସଭା ଛାଡ଼ି ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ନେଇଗଲା।

ଏକ "ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁ" ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ; ଏବଂ ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁରେ, ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ, କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହୁଏ। ସେହି "ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁ" ପୂର୍ବରୁ ଏକ "କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ" ରହେ, ଯେତେବେଳେ ସନ୍ଦେଶଟି ବିକଶିତ ହେଉଛି। ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୩ ଠାରୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ବିକଶିତ ହୋଇଆସୁଛି, ଏବଂ ମିଲେରାଇଟ ପୂରଣର ପ୍ରତିକୂଳରେ, "ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ" ହେବାର ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଇଛି। ଏକ୍ସେଟର ସଭାର ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସନ୍ଦେଶଟି "ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶକୁ" ଗଲା, ଏବଂ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଲା, ଏବଂ ସେହି ଆର୍ତ୍ତନାଦ ହଜାରହଜାର ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଗଳାଇଦେଲା। ଏହା ସହରରୁ ସହରକୁ, ଏବଂ ଗ୍ରାମରୁ ଗ୍ରାମକୁ ଗଲା, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷାରତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଉଠିଲେ।"

ଆମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସରେ, ଯେହି ସନ୍ଦେଶଟି July of 2023 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଏକ ଶତ ବିଶି ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ Midnight Cry ର ସନ୍ଦେଶର ବିକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଷାଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଭାଷାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା ପଢ଼ାଯାଇପାରେ କିମ୍ବା ଶୁଣାଯାଇପାରେ।

> ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶିତ ବାଣୀ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱ ର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖାନ୍ତୁ , ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ତାହା ପଠାଇ ନିଜ ଦାସ ଯୋହନଙ୍କୁ

ସୂଚିତ କଲେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର, ତଥା ସେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ ସେସବୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରେ; ଏବଂ ଧନ୍ୟ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧–୩।

ଲେଖମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି ସନ୍ଦେଶର ଆଲୋକ ପ୍ରାୟ ଛଅ ମାସରେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି।

"ଯେମାନେ ସହାୟତା କରିପାରନ୍ତି—ସେମାନେ ଯଦି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଗୃତ ନ ହୋନ୍ତି, ତେବେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଘୋଷଣା ଶୁଣାଯିବାବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେବେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଲୋକ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ, ସେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆସିବାର ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣାଙ୍କ ସହିତ ମେଳ କରାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ ଚାହିବେ। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ଏହି ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ବହୁତ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ, ଏବଂ ଯେକୌଣସି ମାନବୀୟ ପରିକଳ୍ପନାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବା ପରି ଏକ ପ୍ରକାରରେ କାମ କରିବେ। ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏମିତି କେହି କେହି ରହିବେ, ଯେମାନେ ସଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ, ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସେହି ଦୂତଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବାବେଳେ, କେଉଁ କେଉଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ତାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଚାହିବେ। ପରମେଶ୍ୱର ଏମିତି ଉପାୟ ଓ ସାଧନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଯେ ସେ ସ୍ୱୟଂ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଲଗାମ ଧରିଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ଧର୍ମିକତାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିବା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଯେ ସରଳ ଉପାୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ତାହା ଦେଖି କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେବେ।" Testimonies to Ministers, 300.

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ଶେଷ-ଦିନର ଜନମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ୧୧ରେ ତ୍ରୟୋଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଛନ୍ତି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୨୦୦ରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସକୁ, ଏବଂ ମାଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୬କୁ, ତଥା କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପିକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ଇତିହାସକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ତ୍ତିର ଇତିହାସ—ଉଭୟେ—ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଂଶ ସହ ସମରେଖୀତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଅଟେ; ଏହିପରି, ଶେଷ ଦିନରେ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକାଶନରେ ଦାନିଏଲର ସେହି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯାହା ଶେଷ ଦିନସହ ସମ୍ପର୍କିତ। ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାର ସମାପ୍ତି ପାଇଁ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଯାଇଛି।

ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଛି। ଯେ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ, ସେ ଏଯାବତ୍‌ଅନ୍ୟାୟ କରୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଏଯାବତ୍‌ଅଶୁଚି ହେଇ ରୁହୁ; ଏବଂ ଯେ ଧର୍ମିକ, ସେ ଏଯାବତ୍‌ଧର୍ମିକ ହେଇ ରୁହୁ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଏଯାବତ୍‌ପବିତ୍ର ହେଇ ରୁହୁ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:10, 11.

ଆଗାମୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଠାଇବି—ରୋଟୀର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଜଳ ପାଇଁ ତୃଷ୍ଣା ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ। ତେବେ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉତ୍ତରରୁ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କରିବେ; ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଏପଟୁ ସେପଟୁ ଧାଉଥିବେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପାଇବେ ନାହିଁ। ସେହି ଦିନରେ ସୁନ୍ଦରୀ କୁମାରୀମାନେ ଓ ଯୁବକମାନେ ତୃଷ୍ଣାରେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବେ। ଯେମାନେ ଶମରିୟାର ପାପର ନାମେ ଶପଥ କରନ୍ତି, ଏବଂ କହନ୍ତି, 'ହେ ଦାନ, ତୁମର ଦେବତା ଜୀବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି'; ଏବଂ, 'ବେଏର୍ଶେବାର ପଦ୍ଧତି ଜୀବନ୍ତ ଅଛି'; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଯିବେ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର କେବେ ଉଠିବେ ନାହିଁ। ଆମୋସ ୫:11–14।